

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1^{te} April 1876.

N^o. 58.

Udgivet 24de December.

1902.

Lov

20 Decbr.
No 1.

om Rettergangsmaaden i Handelsfager.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die December dette Aar, saalydende:

§ 1. Tvistemaal, Skjøn og Besigtigelser samt Tingsvidner angaaende Handelsfager bliver med den af § 6 følgende Begrænsning at behandle ved Handelsret.

Handelsretten bestaar af den civile Underdommer eller, hvor der i Underretten er flere Dommere, en af disse som Formand og af to handelskyndige Medlemmer.

§ 2. Handelsfager er:

1. Sager mellem handlende eller mellem handlende og Haandverkere i Anledning af Retshandler, som for begge Parter vedkommende er foretagne i deres Bedrift.
2. Sager angaaende Retsforholdet mellem Medlemmerne af et Handelselskab eller mellem dette og dets Medlemmer eller mellem et Handelselskabs Bestyrelse, Repræsentantskab eller Likvidatorer og Selskabet eller dets Medlemmer.
3. Sager, som opstaar af Overdragelse af en Handelsbedrift eller angaar Retten til Brug af Firma.
4. Sager angaaende industriel Retsbeskyttelse.
5. Sager angaaende Retsforholdet mellem handlende og deres Forretningsbestyrere, Prokurister og Handelsreisjende.

§ 3. Som handlende ansees i denne Lov enhver, som driver

1. Handel i Henhold til Handelsborgerkab eller Handelsbrev eller nogen paa almindelig Kjøbmandshandel rettet Bevilling;
2. Udsalgsning;

- 20 Decbr. 3. Forlagsvirksomhed eller anden Bog-, Musik- eller Kunsthandelen vedkommende Virksomhed;
 No 1.
 4. Børseler- eller Bankforretninger;
 5. Mæglervirksomhed, Agentur, Expedition eller anden Kommissionsvirksomhed;
 6. Forsikringsvirksomhed;
 7. Fabrik eller Bergverk eller Haandverk forbundet med Handel med forarbejdede Gjenstande.

Som Handelselskab ansees i denne Lov ethvert Selskab, som driver nogen ovenomhandlet Virksomhed, samt Aktieselskaber og Kommanditaktieselskaber, som driver en hvilken som helst paa Erhvervet rettet Virksomhed.

§ 4. Ved nærværende Lov gjøres ingen Forandring i Reglerne om Børselagers Behandling eller i Bestemmelserne om de Sager, som henhører under Sjøret.

§ 5. Modkrav kan under de almindelige Betingelser gjøres gjældende ved Handelsretten, selv om de ikke efter sin Art henhører under denne.

§ 6. Sager, der henhører under Handelsretten, kan med begge Parter Samtykke behandles efter de almindelige Regler om Rettergangsmaaden i borgerlige Sager.

Tingsvidner til Brug under Sag, som behandles ved Handelsret, bliver at optage ved de almindelige Domstole, medmindre Handelsretten af Hensyn til Sagens Bestaandighed anderledes bestemmer.

At en Handelsag urettelig er anlagt ved almindelig Ret, skal ikke have til Følge, at Sagen afvises, men Retten har i saa Fald at tilkalde Handelsretsmedlemmer til Sagens Paadømmelse og kan paabyde Gjentagelse af Sagsbehandlingen i den Udstrækning, det maatte ansees paakrævet; de forøgede Omkostninger, som derved voldes, bæres af Sagsøgeren, medmindre Modparten ved sit Forhold har fremkaldt det urigtige Sagsanlæg.

At en Sag urettelig er anlagt ved Handelsret istedenfor ved almindelig Ret, skal ikke have til Følge, at Sagen afvises, men alene, at den henvises til Paadømmelse uden Tilfaldelse af Handelsretsmedlemmer.

Retten Afgjørelser angaaende de i 3de og 4de Ved omhandlede Spørgsmaal kan ikke paaanses.

§ 7. Hvis noget Krav, som kan være Gjenstand for Handelsrettens Paakjendelse, indtales i Vo, som staar under Skiftebehandling, og der opstaar Tvist derom, som ikke har særligt Hensyn til Skiftet, skal Skifteretten henvise Tvisten til Paakjendelse ved Handelsret, saafremt dette enten forlanges af nogen af Parterne eller Skifteretten paa Grund af Sagens Bestaandighed finder det fornødent.

§ 8. I de Kjøbsteder og Ladesteder, hvor det af Kongen

efter vedkommende Kommunestyres Ubefaling bestemmes, skal der 20 Decbr
være Handelsret. No. 1.

Antallet af Handelsretsmedlemmer for hver Retskreds fastsættes af Kongen, efterat vedkommende Kommunestyres Erklæring er indhentet.

Til Handelsretsmedlemmer kan kun vælges norske Statsborgere — Mænd eller Kvinder —, der er over 30 Aar gamle og er kyndige i Handelsfager.

Valg afholdes hvert fjerde Aar samtidig med Valg af mandtalsførte Retsvidner samt Skjønsmænd og Meddomsmænd paa den for sidstnævnte Valg i Lov af 28de August 1854 §§ 5 og 18, jfr. Lov af 29de Marts 1890 §§ 1 og 2, foreskrevne Maade.

Saavidt muligt paasees, at Kyndighed i de forskjellige Slags Handelsfager findes repræsenteret inden Kredsen af de valgte, og for hver enkelt anføres, i hvilken eller hvilke Retninger han ansees særlig kyndig.

Samtidig vælges et saa stort Antal Baramænd, som Kongen bestemmer. Med Hensyn til Baramændene gjælder det samme som for de faste Medlemmer foreskrevet.

Enhver, der i mindst fire Aar har forrettet som Handelsretsmedlem, kan undslaa sig for at modtage Gjenvalg i saa lang Tid, som han sidst har forrettet.

Opstaar i Mellemtiden mellem Valgene Ledighed, indtræder i den ledige Plads den først opførte af de Baramænd, der er i Besiddelse af den samme Kyndighed som det afgaaede Medlem.

§ 9. Af de valgte Handelsretsmedlemmer opnævner Underdommeren (hvis Underretten bestaar af flere Medlemmer, dens Formand) to for at tiltræde Retten i hvert forekommende Tilfælde. Opnævnelsen sker efter Tur, der ikke maa fraviges, medmindre Hensynet til den Slags Kyndighed, der udfordres i Sagen, nødvendigtvis kræver det, eller den, som staar for Tur, ved Forsald eller af anden Grund er hindret fra at forrette.

Er der ikke Udgang til at opnævne det fornødne Antal blandt de valgte Medlemmer, foretages Opnævnelse blandt Baramændene under Jagttagelse af samme Fremgangsmaade.

Skulde i noget Tilfælde saa mange af de sagkyndige valgte Medlemmer og Baramænd hindres fra at forrette, at Ret ikke kan blive sat, eller skulde der udfordres anden Sagkyndighed end den, hvorefter de valgte Handelsretsmedlemmer og deres Baramænd er i Besiddelse, sker Opnævnelse efter de i Lov af 28de August 1854 §§ 23—25 foreskrevne Regler, dog saaledes, at samme Lovs §§ 20, 21 og 22 ikke kommer til Anvendelse.

Saa vel i dette Tilfælde, som naar Turen er fraveget, skal Grunden meddeles i Retsbogen.

§ 10. Handelsretten holdes ikke til bestemte Tider, men sammentræder, naar der foreskalder nogen under samme hørende

20 Decbr. No. 1. Forretning eller Retsdag. Refvirenten har at henvende sig til Rettens Formand med sin Stævning eller med et skriftligt Andragende om Handelsret, i hvilket Sagens Gjenstand og Retshandlingens Hensigt kortelig anføres og de Personer opgives, som ønskes indkaldte. Formanden berammer da Stævningen eller paategner Andragendet Berammelse og Indkaldelse, eller han udfærdiger i Tilfælde af mundtligt Andragende en særskilt Indkaldelse.

Formanden besørger Rettens øvrige Medlemmer tilfagte til Mødet, og det uden særskilt Godtgjørelse, saafremt de har Bolig inden samme Kjøbstad eller Ladested.

§ 11. Hvor intet andet er bestemt, er Varsel til Handelsret saavel for Parter som for Vidner det samme som i Gjesteretsfager. I Henseende til Forligsmægling, Sagens videre Behandling og Eksekution gjælder i Handelsretsfager de samme Regler, som for Gjesteretsfager er givne; til Vætsling af Indlæg kan Sagen overføres til almindeligt Ting. Dom bliver at affige inden fjorten Dage.

Naar en Part ikke møder ved Sagfører, har Retten at vejlede ham saavel med Hensyn til de Oplysninger, som bør tilveiebringes, som ved at føre hans Procedure og Paastand til Protokols.

I saadanne Sager, som omhandles i Lov af 8de Mai 1869 om Paa kjendelse af smaa Gjældsager osv. § 13, Vogstav b, kommer ogsaa ved Handelsret Bestemmelserne i samme Lovs § 14 til Anvendelse.

§ 12. Alle Forretninger, der udføres af Handelsretten, bestyres af Formanden, som tillige fører Protokollen, hvor ikke særskilt Retsfrier er ansat.

§ 13. Besigtigelse, Skjøn og andre Forretninger, der af Retten skjønnes ikke at taale Opsættelse, kan foretages, uagtet Personer, hvem Forretningen vedkommer, ikke er varslede til samme; dog bør Indkaldelse ikke undlades, naar det er Refvirenten eller Retten bekendt, at den Vedkommende selv eller hans Kommissionær opholder sig paa Stedet eller saa nær ved samme, at Varsel bekvemmelig kan gives. Retten bør stadig have sin Opmerksomhed henvendt paa, at i deslige Tilfælde fraværende ikke forurettes.

Hvor der opstaar Spørgsmaal om, hvorvidt leverede Handelsvarer er kontraktmæssige, kan Handelsrettens Formand efter Begjæring opnævne sagkyndige til at foretage Besigtigelse af Varerne, selv om Sag ikke er reist.

§ 14. Den, som finder sig misfornøiet med et af Handelsretten afgivet Skjøn, kan paaanke samme til Overfjøn, der bestyres af Handelsrettens Formand og afgives af fem sagkyndige, opnævnte paa den i § 9 bestemte Maade.

§ 15. Den, som finder sig misfornøiet med en Handelsrets Dom, kan paaanke den til Højesteret, naar Sagen angaar en appel-

Label Gjenstand. Sagen indstævnes uden Hensyn til Høiesterets Sessjoner og foretages udenfor Ordenen efter Varslets Udløb. Ankefristen er i de i § 7 omhandlede Tilfælde den samme som for Skifterettens Decisioner. 20 Decbr. No. 1.

§ 16. For Behandlingen af Forretninger, der foretages ved Handelsret, betales som for Behandling ved Sjøret. Til Handelsretsmedlemmer erlægges samme Betaling som til Sjøretsmedlemmer.

§ 17. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1904. Domsag, Tingsvidne eller anden Forretning, som i Henhold til den gjældende Lovgivning er irettesført ved almindelig Ret, men som efter nærværende Lov hører under Handelsret, forbliver ved den Ret, hvor den er anlagt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 20de December 1902.

Oscar.

(L. S.)

A. Dvam.

Lehmann.

Lov

angaaende Forandring i Lov om Konsulatvæsenet af 15de Juni 1878.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 12te December dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar Handelskib kommer i Havn, hvor Konsulat er oprettet, skal Skibets Fører snarest muligt og senest inden 48 Timer efter Ankomsten tilstille Konsulen en skriftlig Opgave, affattet efter Forfrister, der nærmere bliver at bestemme af vedkommende Regjeringsdepartement, vedrørende Skibet og dets Forhold, saasom Reisen, Ladningen, Fragten og Besætningen. Hvorvidt lignende Opgave af Føreren skal tilstilles Konsulen ved Skibets Afgang fra vedkommende Havn, bestemmes af Kongen. Under Skibets Ophold i Havnen skal Føreren derhos være forpligtet til paa Konsulens

20 Decbr.
No. 2.

20 Decbr. No. 2. Anmodning personlig at indfinde sig paa Konsulatet samt, saavidt han er i Stand dertil, at meddele Konsulen de yderligere Oplysninger, som denne i Embeds Medfør maatte begjære om Skibet og dets Forhold. Ligeledes skal Skibets Fører tilstille Konsulen Skibets Nationalitetsbevis og Følleliste i Havn, hvor saadant ved traktatmæssig Overenskomst eller i vedkommende Lands Lovgivning maatte være bestemt. Hvorvidt og i hvilken Udstrækning Fører af Skib, som hverken løsser eller lader i Havnen, og Fører af Dampfartøi, som gaar i regelmæssig Fart paa Stedet, skal være fritaget for de ovenfor omhandlede Paalæg om Afgivelse af skriftlig Opgave, bestemmes af Kongen.

Handelsstibs bestyrende Reder skal overensstemmende med de Forskrifter, som af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, til Toldbæsenet paa Skibets Hjemsted indsende Opgaver over Skibets Fart. Vedkommende Toldtjenestemand har at paase, at saadanne Opgaver afgives, og at indsende samme til den Myndighed, som Kongen bestemmer.

§ 2. Handelsstib, hvis Drægtighed er 50 Registerton Netto eller derover, og som gaar i udenrigst Fart, betaler til Statskassen en Konsulatafgift, der for hvert Budgetaar bliver at fastsætte af Stortinget særskilt for Dampstibe og Seilstibe med et fast halv-aarligt Beløb af indtil henholdsvis 18 Ore og 8 Ore af hver Registerton Netto. For Kvartalet 1ste Januar—31te Mars 1904 bliver Afgiften at fastsætte med et Beløb af indtil henholdsvis 9 Ore og 4 Ore af hver Registerton Netto.

Afgiften forfalder til Betaling efterskudsvis 31te Mars og 30te September. Den opkræves af Toldbæsenet paa Skibets Hjemsted og paahviler Stib, som i Løbet af Halvaaret (for Terminen 1ste Januar—31te Mars 1904: i Løbet af Kvartalet) har gaaet i udenrigst Fart.

Den bestyrende Reder er ansvarlig for Afgiftens rigtige Er læggelse, og Staten har den samme Sikkerhed og Ret hos denne som for andre offentlige Skatter og Afgifter bestemt. Afgiften hæfter derhos paa Skibet.

§ 3. Skib, som gaar i Fart mellem Norge og Sverige, eller som er beskæftiget med Sæl-, Hvalros-, Hval- og Bottlenosefangst i de nordlige Farvande, er fritaget for Afgift.

For hver fulde tredive Dage, hvori et Skib har været oplagt i Halvaarets Løb (for Terminen 1ste Januar—31te Mars 1904: i Kvartalets Løb), eftergives Afgiften med et af Stortinget fastsat Beløb.

Tilsvarende Regel gjælder for nybyggede eller fra Udlandet indkjøbte Stibe, forsaavidt angaar den Tid, som er forløbet, inden Nationalitetsbevis er udfærdiget.

Er et Skib forpundet, og der savnes Underretning om dets

Skjæbne, skal det ansees som tabt, naar den i Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 258 fastsatte Frist er hengaaet. 20 Decbr. No 2.

Kan det Tidspunkt, da et Skib ophører at gaa i Fart, ikke konstateres, skal den Dag, Skibet forlod sidste Havn, være bestemmende for Skibets Afgiftspligtighed. I Tilfælde af, at det nødvendige Bevis for Fritagelse af Afgift ikke kan fremskaffes til den fastsatte Indbetalingsdag, bliver Afgiften dog at erlægges mod senere Refusion. Krav herom maa fremsættes inden 18 Maanedre, efterat Afgiften er erlagt.

Foraaavdelt Fartoi forinden nærværende Lovs Kundgjørelse maatte være befragtet paa viss Tid, kan vedkommende Regjeringsdepartement eftergive Afgift, der ikke kan paalægges Befragteren.

De nærmere Regler for Afgiftens Erleggelse og Opkrævning gives af vedkommende Regjeringsdepartement, der ligeledes har at afgjøre, hvorvidt og i hvilken Udstrækning Fritagelse for Afgift i Henhold til foranstaaende Bestemmelser skal finde Sted.

§ 4. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar 1904. Fra samme Tid ophæves Lov om Konsulatvæsenet af 15de Juni 1878, dens §§ 6, 8, undtagen sidste Afsnit, samt § 9, foraaavdelt angaar Henvisningen til § 6. Ligeledes ophæves fra samme Tid Lovene om Konsulatgebyrerne af 14de Juni 1816 og 1ste August 1857 og Lov om Redskattelste af Konsulatafgiften i visse Tilfælde af 22de Mai 1875, foraaavdelt de fremdeles er i Kraft, ligesom enhver anden Bestemmelse, der maatte staa i Strid med nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 20de December 1902.

Oscar.

(L. S.)

A. Dvams.

Lehmann.

20 Decbr.
No. 3.

Lov

om forlænget Gylbighed af Lov af 3die April 1895, indeholdende Forandringer i Lov om Fredning af Laks og Sjørret m. v. af 20de Juni 1891.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 12te December dette Aar, saalydende:

Lov af 3die April 1895, indeholdende Forandringer i Lov om Fredning af Laks og Sjørret m. v. af 20de Juni 1891, forbliver fremdeles gjældende indtil videre, dog ikke længere end indtil Udgangen af Aaret 1904.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 20de Decbr. 1902.

Øscar.

(L. S.)

A. Dnam.

Lehmann.

20 Decbr.

Kongelig Resolution

af 20de December.

1. Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Eidsvold Herred i Akershus Amt under 19de November 1902 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.
2. De ved Kongelig Resolution af 10de August 1878 approberede Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet for Eidsvold Herred ophæves fra den Dag, da ovennævnte Sundhedsforskrifter træder i Kraft.

De approberede Forskrifter er saalydende:

Sundhedsvedtægter for Gidsvold Herred.

1. Ved Opførelse eller Flytning af Husbygninger skal Anmeldelse herom gøres til nærmeste Medlem af Sundhedskommissionen som har at paase følgende Regler iagttagne:

- a. Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Stald, Fjøs, Grisehus og Vandhus paa den anden Side skal være mindst 10 Meter.
- b. Tomten under Baaningshus skal — om den er fugtig — afgrøstes vel og al Madsjord fjernes.
- c. Huset skal staa paa Grundmur af mindst 3 Decimeters Høide over det omgivende Jordsmøn.
- d. Gulvet i 1ste Etage skal være dobbelt eller paa anden Maade gøres forvarlig tæt og varmt.
- e. Ethvert Beboelsesrum skal have en Høide af mindst 2,40 Meter og være forsynet med mindst et Vindu, som kan aabnes.

2. Heste, Kjør og Gjeder, Svin eller Høns maa ikke have stadtigt Tilhold i eller under Baaningshus og heller ikke i Rum, der har Bæg sælles med dette.

3. Hvor Røgeovn benyttes i Beboelsesrum skal den være forsynet med en Hette til Fjernelse af Dampen saafremt Ovnen selv ikke staar i Skorstenen.

4. Til hvert Baaningshus skal høre et Vandhus. Dette skal være indrettet paa saadan Maade, at Udsvimning og Stank er forebygget. Det maa ikke have Tag eller Bæg sælles med Beboelsesrum og Madsbød, eller ligge nærmere almindelig Veie end 8 Meter.

Paa tæt bebyggede Steder, hvor denne Afstand ikke kan opnaaes, maa Vandhuset være forsynet med en tæt, helst flytbar Beholder og ved Paastrøen af Torv, Jord eller lignende, holdes fri for Stank. Ethvert Vandhus tømmes saa ofte at Overskyldning ikke finder Sted, og desforuden ellers naar Sundhedskommissionen finder det fornødent. Ved Fabrikker eller lignende Bedrifter skal der være et eller flere Vandhus i Forhold til Arbeidernes Antal; om Sundhedskommissionen finder det fornødent ogsaa Pisjoirer.

5. Affald, Skyllevand, Gjødsel eller lignende fra Huse eller Bedrifter maa ikke henlægges paa Steder, hvorfra der kan ske Tilflugt til Indtag for Drillevand, til Beboelseshuse eller til Veie, saa her fremkaldes Tilspoling og Stank.

6. Paa hylignende Maade bebyggede Steder skal Huseierne:

1. Holde sine Gaardsrum, Portrum, private Pladse og den til Huset stødende nærmeste Del af Veie, hvor dette ikke vedkommer Herredet, rene.

2. Anskaffe Soppelkasse — om Sundhedskommissionen finder dette nødvendigt — og sørge for disses betimelige Tømming, og i

20 Decbr.

disse skal Huset's Beboere være pligtig at tømme alt tørt Kjøkken-Affald og Feieskarn.

3. I Veiegaarde skal Gierne være pligtig til at skaffe rent Drillevand i eller ved Huset, saafremt dertil er Anledning og Omkostningerne hertil stignes at staa i rimeligt Forhold til Huset's Værdi.

4. Ved Anlæg af Kloak skal dette itide anmeldes for Sundhedskommissionen.

7. Brønd eller Kilde, hvorfra Drillevand tages, skal holdes rene, være fri for Tilflugt, for Ansamlinger af Gødse eller Affald fra Huse og Bedrifter og ikke forurenset ved Bast eller lignende. Det samme skal gjælde Bæk eller Elv, med mindre Forurensningen finder Sted i tilstrækkelig Afstand nedenfor Vandindtaget.

8. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede Mad- og Drillevarer og i fornødent Fald lade dem tilintetgjøre. Den kan i Tilfælde forlange sig Prøver udeliveret til Undersøgelse. Dette gjælder ogsaa andre Gjenstande, som kan blive farlige for Sundheden ved, at de indeholder giftige Bestanddele.

9. Finder Sundhedskommissionen noget beboet Hus eller Forsamlingsrum at være skadeligt for Sundheden paa Grund af Mangel paa Lys og Luft, ved Overskyldning af Mennesker eller paa Grund af Fugtighed, Urensighed eller lignende, kan den forbyde Huset's eller Rummet's Benyttelse, indtil de foresundne Mangler er afhjulpne.

10. Naar nogen Bedrift agtes iværksat, hvorved Luften i hoi Grad forurenset eller skadelig Stank udbredes, skal Plan over Anlægget forelægges Kommissionen. Finder denne Mangler eller Ulemper, maa Anlægget ikke sættes i Verk, førend disse er afhjulpne og skal Anlægget ogsaa senere være undertastet Sundhedskommissionens specielle Kontrol.

11. Klæder, der er benyttet af Personer med smitsom Sygdom, maa ikke bruges eller afhændes, forinden de er rensede paa en af Sundhedskommissionen bestemt Maade; de maa under ingen Omstændighed vaskes i Brønd eller rindende Vand, men kun i Kar, og Vandet bagefter slaaes ud paa Marken, fjernet fra Huse og Vandindtag.

12. Offentlige Vandhuse og Bissoirer skal til enhver Tid være rene og desinficerede.

13. Sundhedskommissionen kan tilstede Afvigelser fra disse Bestemmelser, hvor den finder det paa krævet af Forholdene.

14. Sundhedskommissionens Medlemmer har at paase disse Forstrifters Overholdelse og i fornødent Fald at anmelde Misligheder for Ordføreren, der om fornødiges besørger Paatale efter Loven.

Udgiver: E. R. Bæghmann